

[Poul Dalsager.]

havde været disse ganske særlige forhold i den økonomiske udvikling, som foruroliger socialdemokratiet meget, ville vi heller ikke have fremsat disse forslag.

Må jeg sige et par bemærkninger til ministeren, som jeg nok synes udtrykker sig lidt kryptisk, idet han henviser til, at opretholdelse af den opnåede prisstabilitet kan kræve særlige forholdsregler, at den kommende udvikling kan indebære risiko for prisstabiliteten, og at det forhold, at vi har en permanent lovgivning — nemlig lovgivningen om monopoler og konkurrencebegrænsninger — der giver mulighed for indgreb i prisdannelsen, ikke til enhver tid behøver at være helt tilstrækkelig til at sikre stabilitet i prisudviklingen — der kan i særlige situationer være et behov for en ekstraordinær lovgivning. Videre siger ministeren som et led i sin afvisning af forslaget om avancestoplovens forlængelse, at andre midler nu må tages i anvendelse.

Her er det, jeg meget gerne havde set, at ministeren tydeligere havde sagt, hvad det er, han tænker på, når han nævner, at der kan kræves særlige forholdsregler, og at der er en risiko for prisstabiliteten. Hvad er det for en ekstraordinær lovgivning, der er behov for i den særlige situation, som jeg må mene vi har for tiden, og hvilke andre midler er det, ministeren nu mener bør bringes i anvendelse i stedet for det lovforslag om avancestop, som jeg forstår ministeren ikke ønsker at medvirke til at forlænge?

Jeg vil dog gerne takke ministeren for, at han til slut i sin tale åbner for muligheden af at forlænge loven om anmeldelse af vejledende priser, ganske vist ikke som vi har foreslået det. Her vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde før: kan ministeren foreslå noget, som vi må mene måske er teknisk bedre og sagligt mere forsvarligt end det, vi har foreslået, er socialdemokratiets forslag lagt på bordet som et forhandlingsgrundlag, og vi tager meget gerne en forhandling med ministeren om de ændringer, ministeren måtte ønske i forslaget.

Denne bemærkning kan jeg også rette til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), som hævdede, at lovene indeholdt mange uretfærdigheder. Vi ønsker bestemt ikke at medvirke til at forlænge uretfærdigheder,

og såfremt hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) i udvalgsarbejdet kan påvise, hvor disse uretfærdigheder måtte findes, vil vi være med til at rette også disse.

Hr. Jørgen Jensen er meget optimistisk, når han siger, at han næppe tror, der vil ske væsentlige ændringer i prisudviklingen, når disse love udløber til 1. juli. Så er det kun et spørgsmål om, hvor stor tillid, hvilken værdi man kan tillægge forudsigelserne. Vi tænker her på alle de mange forudsigelser, der kom fra regeringspartierne før regeringsskiftet om alle de lyksaligheder, der ville times dette lands beboere, hvis bare vi fik den daværende socialdemokratiske regering udskiftet med den nuværende.

Ved fremsættelsen af lovforslagene udtalte jeg indledningsvis, at udviklingen i landets økonomiske situation må anses for at være behæftet med adskillige usikkerhedsmomenter. Udviklingen siden fremsættelsen har til fulde bekræftet denne følelse af usikkerhed. Udviklingen på det økonomiske område har jo nærmest været katastrofal siden da. Jeg ved ikke, om ministeren har hentet opbakning til sine synspunkter i en artikel, som jeg fandt og har moret mig meget over, i det konservative medlemsblad Vor Tid, nr. 14 af 24. april 1969. Her har man en artikel på side 5, der starter med overskriften „Gryden er nu lige ved at koge over“, og en underoverskrift: „Kontorchef, cand. polit. Ole Stæhr skriver om årsagen til, at økonomien pludselig er blevet så god, at det vækker bekymring“. Længere nede i artiklen siger hr. Stæhr med hensyn til prisudviklingen:

„Man behøver blot at se på udviklingen i de forløbne 14-15 måneder af regeringens levetid, hvor vi har haft en prisstabilitet uden sidestykke i en lang årække, samtidig med at økonomien er blevet saneret på adskillige områder.

Hvis en sådan kurs havde præget dansk økonomi noget mere i de forløbne 10-20 år, ville landet i dag være endnu mere velstående, end tilfældet er, og vi ville være forskånet for de stadig opdukkende problemer med betalingsbalancen over for udlandet og ebbe i valutakassen.“

Det var selvfølgelig også, før hr. Stæhr kunne vide noget om de sidste formidable tal, der er kommet for underskuddet på valutabalancen.